

«Εντυπώσεις και συναισθήματα μαθητών/μαθητριών του 5^ο ΓΕΛ Τρικάλων από σχολικό αγώνα ποδοσφαίρου»

Υπεύθυνοι καθηγητές: Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 5^ο ΓΕΛ Τρικάλων & Μουζακιάρης Γεώργιος, φιλόλογος 5^ο ΓΕΛ Τρικάλων

Η δύναμη της πρακτικής-βιωματικής εμπειρίας: μια έρευνα για τις εναλλακτικές αντιλήψεις των μαθητών σχετικά με την έννοια των σχολικών αγώνων ποδοσφαίρου και τη σχέση τους με την σχολική ζωή: **«Περιγράφοντας τις εντυπώσεις και τα συναισθήματά μας από τον χθεσινό, τελικό αγώνα ποδοσφαίρου»**

Η σχολική ομάδα ποδοσφαίρου του 5ου ΓΕΛ Τρικάλων αναδείχτηκε νικήτρια έναντι του 2ου Προτύπου ΕΠΑΛ Τρικάλων, στο αντίστοιχο σχολικό πρωτάθλημα σε επίπεδο νομού ! Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους μαθητές μας, παίκτες και κοινό, που με ζήλο, ζωντάνια και κοσμιότητα ανέδειξαν το «ευ αγωνίζεσθαι» σε υπέρτατη αξία του Λυκείου μας, του 5ου ΓΕΛ Τρικάλων!

Ως εκπρόσωπος της σχολικής κοινότητας του 5ου ΓΕΛ Τρικάλων, εκφράζω την άφατη χαρά μας για την νίκη της ομάδας μας, την μεγάλη ικανοποίησή μας για την ευόδωση των συστηματικών προσπαθειών της και τις ειλικρινείς μας ευχαριστίες προς τους άξιους, πραγματικά σπουδαίους παίκτες μας και τους αξιόλογους προπονητές τους!

Το δημοκρατικό και συμπεριληπτικό σχολείο, που αποδέχεται και τιμά τη διαφορετικότητα και την ποικιλομορφία, που ευαισθητοποιεί και προωθεί την ειρηνική επίλυση των προβλημάτων στις διαπροσωπικές σχέσεις, που εστιάζει στην ηθική και ανθρωπιστική διάσταση της παιδείας, στην καλλιέργεια του σεβασμού, της ενσυναίσθησης, της αλληλεγγύης και της συμμετοχικότητας, και όχι μόνο στα μαθησιακά αποτελέσματα, πιστεύει εμπράκτως και στις αξίες του γνήσιου αθλητισμού. Στον αξιακό χαρακτήρα του σχολείου πρέπει να κατατείνουν οι προσπάθειες όλων μας, πολιτείας, κοινωνίας, οικογένειας, γιατί μόνο αυτός μπορεί να διασφαλίσει την ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης και την προαγωγή των κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων των παιδιών μας.

Συγχαίρουμε, λοιπόν, τους ‘ποδοσφαιριστές’ μας για την μεγάλη τους νίκη και την κατάκτηση του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου των σχολείων της πόλης μας. Αν και οι αγώνες ήταν συνεχείς και κουραστικοί και οι αντίπαλοι δύσκολοι και ανταγωνιστικοί, κατόρθωσαν να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους, να νικήσουν και να κάνουν περήφανο το σχολείο μας! Έτσι, ως ένδειξη της ευγνωμοσύνης μας για την χαρά και την τιμή που μας χάρισαν τους απονέμουμε το κύπελλο των πρωταθλητών της καρδιάς μας, γιατί πραγματικά το αξίζουν!

Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός, Διευθύντρια 5ου ΓΕΛ Τρικάλων

Τρίκαλα, 22/02/2023

Χθες, είχα τη χαρά να παρακολουθήσω τον τελικό των σχολικών αγώνων στο ποδόσφαιρο. Τα σχολεία που μάχονταν για την πρωτιά σε ολόκληρο τον νομό Τρικάλων ήταν το 2^ο ΕΠΑΛ Τρικάλων καθώς και το σχολείο μου, το 5^ο ΓΕΛ Τρικάλων. Από την πρώτη στιγμή μέχρι το τελευταίο λεπτό μπορώ να πω ότι είχα ανάμεικτα συναισθήματα.

Στην αρχή είχα αγωνία, εννοείται πως ήθελα να νικήσει το σχολείο μου αλλά ήξερα ότι οι αντίπαλοι είχαν πολύ καλή ομάδα. Όμως όλη η αγωνία έφυγε όταν βάλουμε το πρώτο γκολ. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα ήμουν σίγουρος για τη νίκη, την οποία θα απολαμβάναμε σε λίγο. Βέβαια, υπήρχαν στιγμές που δεχόμασταν επίθεση και τότε αγωνιούσα, αλλά ευτυχώς γλιτώναμε την ισοφάριση κάθε φορά!

Όμως όλα άλλαξαν και το αίσθημα αισιοδοξίας ανατράπηκε όταν, κυριολεκτικά ένα λεπτό πριν τελειώσει ο αγώνας, η ομάδα μας δέχθηκε γκολ. Τότε αγχώθηκα τόσο όσο δεν είχα αγχωθεί εδώ και πολύ καιρό, ξαφνικά ένα αίσθημα απαισιοδοξίας και σιγουριάς για την ήττα άρχισε να με καταβάλλει...

Κατά τη διάρκεια των πέναλτι σχεδόν δεν έπαιρνα ανάσα! Ένα σφίξιμο στο στομάχι με έπιανε όταν οι αντίπαλοι έβαζαν γκολ. Αλλά τελικά νικήσαμε και πραγματικά δεν πίστευα πόσο ανατρεπτικός ήταν ο αγώνας! Καιρό είχα να νιώσω τόσο χαρούμενος και τώρα που το σκέφτομαι, ακόμα νιώθω μεγάλη χαρά.

Φίλιππος Πατσιατζής, μαθητής Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Η περιπέτεια του χθεσινού αγώνα ποδοσφαίρου ξεκίνησε χθες το πρωί όταν αγχώθηκα και έτρεξα για να προλάβω το λεωφορείο το οποίο θα με πήγαινε αργότερα στο γήπεδο του αγώνα. Ένιωθα ένα κόμπο στο στομάχι μου, μια ένωση μεταξύ άγχους και ενθουσιασμού για τον αγώνα που γρήγορα θα ξεκινούσε.

Αρχικά, ήμουν χαρούμενη γνωρίζοντας ότι το σχολείο μου έπαιρνε μέρος στον τελικό όλων των αγώνων που είχαν προηγηθεί. Ήλπιζα να κερδίσουμε, γνωρίζοντας την χαρά και την περηφάνεια που θα ένιωθε όλο το σχολείο μου, όταν οι παίκτες θα γύριζαν από το γήπεδο στο σχολείο, κρατώντας το κύπελλο. Όταν ξεκίνησε, επιτέλους ο αγώνας, όλοι ήταν στην άκρη των θέσεων τους, περιμένοντας ανυπόμονα την στιγμή που θα αγγίξει η μπάλα τα δίχτυα του τέρματος της αντίπαλης ομάδας. Οπότε, όταν όντως αυτό συνέβη, όλοι σηκώθηκαν και πανηγύρισαν ενθουσιασμένοι, εφόσον μέχρι τελευταία στιγμή φοβόμασταν ότι θα μας νικούσε η αντίπαλη ομάδα! Για τον υπόλοιπο χρόνο του παιχνιδιού, μέχρι και το μέρος λίγο πριν το τέλος, είμασταν αποφασισμένοι, με έναν αέρα γεμάτο αυτοπεποίθηση, μέχρι που ο μεγαλύτερός μας εφιάλτης πραγματοποιήθηκε και ήρθε για να μας προκαλέσει αισθήματα κατάρρευσης: η αντίπαλη ομάδα κατάφερε να βάλει γκολ στο τέρμα μας, φέρνοντας την ισοπαλία.

Εκείνη τη στιγμή, σε αυτή τη σχισμή του χρόνου του δευτερολέπτου που ο διαιτητής ανακοίνωσε για την συνέχεια του παιχνιδιού να πάμε σε πέναλτι, ολόκληρη η ομάδα ένιωσε την καρδιά της να βγαίνει από τη θέση της. Ευτυχώς για εμάς, όμως, ένα ρόλλερ-κόστερ μπαλιών μας έφερε τη νίκη! Μια ανακούφιση βγήκε από τους ώμους μας και όταν γυρίσαμε, έγινε κυριολεκτικά «χαμός»! Όλοι είμασταν χαρούμενοι και πανηγυρίσαμε πολύ για την νίκη μας!

Ευθυμία-Μαρία Ντούμα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ο χθεσινός αγώνας ποδοσφαίρου μεταξύ 5^{ου} Γενικού Λυκείου και 2^{ου} ΕΠΑΛ ήταν πολύ ενδιαφέρον, διότι ήταν και ο πιο κρίσιμος. Ήταν ο τελικός και από αυτόν τον αγώνα κρίνονταν τα πάντα. Στο γήπεδο υπήρχε πολύς κόσμος, παιδιά αλλά και ενήλικες. Τα παιδιά που διαγωνίζονταν ήταν πάρα πολύ καλά και από τις δύο ομάδες. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση που δεν έγινε κανένα επεισόδιο και αυτό είναι

πολύ θετικό. Συναναστράφηκα με πολλά παιδιά και αυτό είναι το ωραίο με τους σχολικούς αγώνες. Το παιχνίδι ήταν πολύ εντυπωσιακό, ειδικά στα τελευταία λεπτά.

Αυτός ο αγώνας ήταν πολύ αγωνιώδης, επειδή ακριβώς ήταν και ο τελευταίος που έκρινε τα πάντα. Μόλις βάλουμε το πρώτο γκολ όλοι πανηγυρίζουμε και είμαστε πολύ χαρούμενοι για την ομάδα μας. Εκεί όμως που πήγαινε να τελειώσει ο αγώνας και να πάρουμε τη νίκη, άλλαξαν τα δεδομένα και έβαλε η αντίπαλη ομάδα γκολ. Εκείνη τη στιγμή, όλοι απογοητευτήκαμε και δεν γνωρίζαμε πλέον αν θα κερδίσουμε ή θα χάσουμε. Όταν ήρθε η στιγμή του πέναλτι είχα τεράστια αγωνία, αλλά πίστευα στην ομάδα μας. Την στιγμή του γκολ που θα καθόριζε την ήττα ή την νίκη μας, είχα αγχωθεί τόσο πολύ, λες και εγώ ήμουν ο σκόρερ. Μόλις όμως οι αντίπαλοι χάσανε το γκολ και το παιχνίδι, πήραμε τη μεγάλη νίκη! Ένιωσα τόσο χαρούμενη και πανευτυχής για την ομάδα του 5^{ου} Γενικού Λυκείου Τρικάλων!

Εύα – Λεβαντίνη Τσιτσούλα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ο αγώνας αυτός ήταν από τους πιο αγχωτικούς και γεμάτους αδρεναλίνη αγώνες, διότι ήταν ο τελικός και η ομάδα μας ήταν αποφασισμένη να νικήσει.

Η αρχή του αγώνα ήταν αρκετά ήρεμη, η μπάλα βρισκόταν συνήθως στο τέρμα των αντιπάλων αλλά υπήρχε καλή άμυνα. Ευτυχώς, το πρώτο γκολ το βάλουμε εμείς μετά από αρκετή ώρα, βέβαια, και το ηθικό μας ανέβηκε. Η χαρά μας ήταν αφάνταστη για την ομάδα, γιατί θεωρούσαμε πως θα νικούσαμε ένα-μηδέν. Δυστυχώς η τύχη δεν ήταν με το μέρος μας εκείνη τη στιγμή γιατί οι αντίπαλοι βάζουν κι εκείνοι γκολ λίγο πριν τελειώσει ο αγώνας και έτσι πήγαμε στα πέναλτι.

Στα πέναλτι είχαμε χάσει κάθε ελπίδα νίκης γιατί και οι αντίπαλοι είχαν εξαιρετικό τερματοφύλακα. Αφού είχαμε αρχίσει να χάνουμε, ξαφνικά έγινε η ανατροπή του παιχνιδιού και νικήσαμε! Η χαρά μας ήταν αφάνταστη, γυρίσαμε στο σχολείο και πανηγυρίσαμε με την καρδιά μας!

Βασιλική Τσέλιου, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Σε αυτόν τον τελικό ποδοσφαίρου, εν τέλει αναδείχτηκαν νικητές οι παίκτες του σχολείου μου. Βέβαια, υπήρχαν πολλές στιγμές άγχους και για τις δύο ομάδες με τον αγώνα να λήγει ως ντέρμπι στα πέναλτι 4-3 με νίκη του σχολείου μου. Την στιγμή που βάλαμε το γκολ που έκρινε τον νικητή, ένιωσα πρωτόγνωρα συναισθήματα, τέτοια που δεν είχα ξαναβιώσει. Δεν ήταν απλά ένα ματς που κέρδισε η ομάδα που υποστηρίζω, ήταν οι συμμαθητές και φίλοι μου που μέσα από σκληρή προπόνηση και ατελείωτη κούραση, είχαν επιτέλους καταφέρει τον στόχο τους! Είμασταν όλοι πολύ συγκινημένοι. Πανηγυρίζαμε ενωμένοι σαν οικογένεια, ακόμα και με άτομα-συμμαθητές μας που δεν τα πηγαίναμε τόσο καλά! Όταν φτάσαμε στο σχολείο, ακολούθησαν στιγμές ξέφρενου πανηγυρισμού: χορέψαμε, τραγουδήσαμε, αγκαλιαστήκαμε και η διευθύντρια και οι παίκτες βγάλανε λόγους. Τα είχαν καταφέρει επιτέλους: είχαν σηκώσει το κύπελλο! Νιώσαμε όλοι πολύ περήφανοι: μαθητές, παίκτες και καθηγητές.

Ήταν μια στιγμή της σχολικής μου ζωής που δεν θα ξεχάσω ποτέ και ελπίζω στους επόμενους σχολικούς αγώνες να ξανακερδίσουμε και ίσως κερδίσουμε και το πανθεσσαλικό! Πιστεύω πως είμαστε ικανοί για όλα.

Γεωργία Τσάτσου, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Μετά από πολλούς αγώνες, πολύ άγχος και πολλά νεύρα, τα αγόρια του σχολείου κατάφεραν και νίκησαν στον τελικό ποδοσφαίρου στον νομό Τρικάλων! Την ώρα των πέναλτι ήμουν πολύ αγχωμένη και φοβόμουν...προσπαθούσαμε πάρα πολλά παιδιά να εμψυχώσουμε τους παίκτες που έπαιζαν. Στο τέλος, όταν ήταν να μπει το τελευταίο πέναλτι, είχαμε αγχωθεί τόσο πολύ, αλλά ο τερματοφύλακας έπιασε το πέναλτι και δεν μπήκε το γκολ!!! Όταν το είδαμε επιτέλους, αρχίζαμε και φωνάζαμε όλοι το όνομα του σχολείου μας ρυθμικά, είμαστε όλοι γεμάτοι χαρά! Φύγαμε όλοι από το γήπεδο και ήρθαμε στο σχολείο να το γιορτάσουμε. Ήταν μια υπέροχη μέρα!

Παπαγιάννη Καλλιόπη, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Το σχολείο μας κατάφερε να επικρατήσει στους φετινούς σχολικούς αγώνες ποδοσφαίρου φέρνοντας τη νίκη μετά από πολλές ώρες

προπονήσεων, προσπάθειας και ιδρώτα. Τα συναισθήματά μας σε όλη την διάρκεια του αγώνα-αλλά ειδικότερα του τελευταίου ημιχρόνου και των πέναλτι-ήταν αμέτρητα και πολύ έντονα.

Το άγχος και ο φόβος του αν θα κερδίσουμε τελικά ή όχι εμφανίστηκε ιδιαίτερα στα 10' τελευταία λεπτά του αγώνα, μετά από μάταιες προσπάθειές μας να τα καλύψουμε, εμπυχώνοντας τους παίκτες μας με συνθήματα. Με το τρίτο σφύριγμα του διαιτητή, όμως, μόνο ένα ήταν το κυρίαρχο συναίσθημα: χαρά! Ο ενθουσιασμός που νιώσαμε ήταν απερίγραπτος και δύσκολα μπορεί να επαναληφθεί.

Με την επιστροφή μας στο σχολείο, οι πανηγυρισμοί δεν σταμάτησαν, αντιθέτως έγιναν εντονότεροι. Γενικά, η νίκη αυτή ήταν κάτι που χρειαζόμασταν ως σχολείο και ειδικά οι αθλητές μας, ως επιβράβευση για την υπέροχη προσπάθειά τους.

Δήμητρα Ρούστα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ο σημαντικός αυτός αγώνας ποδοσφαίρου έλαβε χώρα στο γήπεδο των Καρυών και τα συναισθήματά μας κατά την διάρκειά του υπήρξαν αμέτρητα...

Αρχικά, θα ήθελα να τονίσω ότι το να φτάσει κανείς και να φύγει από το γήπεδο δεν ήταν εύκολο, καθώς η απόσταση είναι μεγάλη. Αλλά η αλήθεια είναι ότι τελικά άξιζε τον κόπο. Όταν φτάσαμε εκεί, ήταν αντιληπτός από όλους ο αυξημένος, πραγματικά μεγάλος αριθμός των παιδιών που είχαν έρθει για να υποστηρίξει ξεχωριστά ο καθένας την ομάδα του σχολείου του. Παρόλα αυτά, ευτυχώς δεν υπήρξε κανένα μοιραίο επεισόδιο. Εμείς φτάσαμε ένα τέταρτο αφού είχε ξεκινήσει ο αγώνας και με το που πήγαμε πιο κοντά για να παρακολουθήσουμε τον αγώνα, μια νότα χαράς μας βρήκε, καθώς η ομάδα μας εκείνη την στιγμή έβαλε γκολ! Από εκείνη την στιγμή και μετά, το παιχνίδι ήταν γεμάτο αγωνία και χαρά. Όμως, τρία λεπτά πριν τη λήξη του παιχνιδιού, η αντίπαλη ομάδα κατάφερε και μας έβαλε γκολ, το οποίο σήμαινε ότι το παιχνίδι θα κρινόταν στα πέναλτι. Εκείνη τη στιγμή, η αλήθεια είναι ότι οι ελπίδες μας για την νίκη ήταν ελάχιστες. Όμως, με μεγάλη χαρά μπορώ να πω ότι τελικά έκανα λάθος, γιατί η ομάδα μας μας έβγαλε ασπροπρόσωπους. Οι πανηγυρισμοί μετά, μου προσέφεραν χαρά και περηφάνεια για την ομάδα μας!

Παπαβασιλείου Ιωάννα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Το σχολείο μου, αφού κατάφερε να νικήσει στους τέσσερις προηγούμενους αγώνες, έφτασε αισίως στον μεγάλο τελικό του νομού Τρικάλων!

Στην αρχή, μπορώ να πω πως ήμουν αρκετά διστακτική για τη νίκη μας, ωστόσο τα παιδιά με διέψευσαν και προς τιμή τους, μετά από ώρες προπονήσεων, το κατόρθωσαν να φτάσουν στην κορυφή! Ήμουν, πραγματικά, πανευτυχής που βρισκόμουν εκεί. Η αδρεναλίνη στη διάρκεια του αγώνα είχε φτάσει στα ύψη, ειδικά όταν η ομάδα μου έβαλε το πρώτο γκολ και όλοι ζητωκραυγάζαμε από τη χαρά μας. Προς το τέλος του αγώνα που η αντίπαλη ομάδα κατάφερε να βάλει επίσης γκολ, απογοητεύτηκα λίγο, ωστόσο η πίστη στα παιδιά παρέμεινε. Στο τέλος που ο αγώνας έφτασε στα πέναλτι και βρισκόταν σε κρίσιμο σημείο, η αγωνία κορυφώθηκε. Τελικά, οι παίκτες της ομάδας μου κατάφεραν να φέρουν το κύπελλο στο σχολείο και να μας κάνουν περήφανους για μια ακόμη φορά.

Μαρία Χατζηγεωργίου, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Εγώ και οι συμμαθητές μου με συνοδό τον καθηγητή μας τον κ. Μουζακιάρη, πήγαμε να παρακολουθήσουμε τον τελευταίο αγώνα ποδοσφαίρου του νομού Τρικάλων που ήταν ο τελικός.

Στην αρχή του αγώνα, συγκεκριμένα στο πρώτο ημίχρονο, η ομάδα μου κατάφερε να σκοράρει. Εκείνη τη στιγμή, η χαρά και η αδρεναλίνη μου ήταν απεριόριστες. Είχα μια χαραμάδα αισιοδοξίας πως ήδη είχαμε κερδίσει τον αγώνα. Δυστυχώς, όμως, η αντίπαλη ομάδα κατάφερε να σκοράρει στο τελευταίο λεπτό. Τότε η λύπη και η απογοήτευση με είχαν κυριεύσει. Ένιωθα εκνευρισμένη αλλά περισσότερο φοβισμένη για την αρνητική αντίδραση, το άγχος και την ψυχολογία των παιδιών. Ο αγώνας οδηγήθηκε στα πέναλτι και η ομάδα μου κέρδισε. Στη διάρκεια των πέναλτι έτρεμα και ο ιδρώτας κυλούσε στο σώμα μου. Στο τελευταίο πέναλτι, όπου η ομάδα μου κέρδισε, σκοράροντας επιτυχώς, άρχισα να κλαίω από χαρά και ευτυχία. Ανακουφίστηκα και αμέσως αγκάλιασα κάθε μέλος της ομάδας μου και φυσικά τους έδωσα συγχαρητήρια και

ένα τεράστιο μπράβο που έκαναν περήφανο το σχολείο αλλά περισσότερο τους ίδιους τους τους εαυτούς.

Χρυσόμαλλου Ελένη, μαθήτρια Α' Τάξης 5^ο ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Στον τελικό αυτό, είχαμε να αντιμετωπίσουμε ένα αρκετά μεγάλο σχολείο με εξίσου καλούς παίκτες. Για εμένα η κατάσταση αυτή ακόμη και πριν την αρχή του αγώνα ήταν μια ολόκληρη περιπέτεια. Θα ξεκινήσω όμως περιγράφοντας τα γεγονότα και τα συναισθήματά μου κατά τη διάρκεια του αγώνα.

Από την αρχή του, η κερκίδα μας είχε πάρει φωτιά, μεταφορικά φυσικά! Σκεφτόμασταν θετικά και ξέραμε ότι μπορούσαμε να νικήσουμε και όταν ήρθε το πρώτο γκολ ήμασταν σίγουροι για τη νίκη. Ήταν δυο πολύ ενδιαφέροντα ημίχρονα με πολλά ανεβοκατεβάσματα, μέχρι που ήρθε το γκολ της αντίπαλης ομάδας και η απογοήτευση... τότε πίστεψα ότι ίσως και να μην μπορούσαμε να τα καταφέρουμε, αλλά να που τελικά οι παίκτες μας και ο τερματοφύλακάς μας, μας απέδειξαν το αντίθετο! Λοιπόν, ακουγόντουσαν ζητωκραυγές, φωνές, συνθήματα... εκείνη την στιγμή τα συναισθήματά μας ήταν τόσο έντονα που δεν σκεφτόμασταν τίποτε άλλο εκτός από τη νίκη. Ήταν όλα υπέροχα, πραγματικά. Δεν υπάρχουν λέξεις για να περιγράψω τι ένιωσα καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα. Είναι ένα συμβάν που νομίζω ότι δεν θα ξεχαστεί εύκολα.

Μπαλάφα Σταυρούλα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^ο ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Η χθεσινή μέρα ήταν μια από τις πιο σημαντικές για το σχολείο μας. Πρόκειται για τον τελικό αγώνα ποδοσφαίρου με αντίπαλες ομάδες αυτή του 5^ο Γενικού Λυκείου Τρικάλων, του δικού μου σχολείου, και του 2^ο Επαγγελματικού Λυκείου. Οι ομάδες αυτές φάνηκαν ιδιαίτερα ισχυρές για να φτάσουν μέχρι το τελικό αυτό σημείο. Ο αγώνας ήταν πολύ κρίσιμος και κάποιος θα μπορούσε να τον χαρακτηρίσει «ντέρμπι»!

Το γήπεδο βρίσκεται στις Καρυές, λίγο έξω από την πόλη, και εκεί πραγματοποιήθηκε το ματς. Εννοείται πως δεν θα μπορούσε να λείπουμε εμείς οι μαθητές του σχολείου μας από κει καθώς αποτελούσαμε την κερκίδα και την εμπύχωση της ομάδας μας. Όλο το άγχος και την προσπάθεια που κατέβαλαν εκείνοι το βιώναμε και εμείς μαζί τους.

Από τον πρώτο αγώνα ήλπιζα μέσα μου να φτάσουμε μέχρι τον τελικό. Μετά τη νίκη μας σε κάθε αγώνα οι παίκτες με έκαναν να σιγουρευόμαι όλο και πιο πολύ. Τα δύο τελευταία ματς πριν τον τελικό ήταν τα πιο κρίσιμα, διότι οι αντίπαλες ομάδες φημιζόντουσαν για τους καλούς τους παίκτες. Έτσι λοιπόν καταφέραμε να φτάσουμε στον τελικό με πολύ κόπο. Το άγχος μας δεν μπορούσε να κρυφτεί παράλληλα όμως και η αισιοδοξία μας. Λίγο πριν τη λήξη του πρώτου ημιχρόνου βάζουμε το πρώτο μας γκολ. Ζητωκραυγές, φωνές, και πανικός επικρατούσε μέχρι το τέλος. Η αλήθεια είναι ότι εφησυχάσαμε αρκετά καθώς είχαμε το προβάδισμα. Από εκεί και πέρα ήταν πολύ δύσκολο και για εμάς αλλά και για τους αντιπάλους να βάλουμε γκολ. Η άμυνα και των δύο ομάδων ήταν ακαταμάχητη και η μπάλα δεν έφτανε στα δίχτυα. Τα γεγονότα όμως άλλαξαν και στα τελευταία λεπτά των καθυστερήσεων το 2^ο Επαγγελματικό Λύκειο σκόραρε με επιτυχία στο τέρμα μας με αποτέλεσμα την ισοπαλία. Όσοι ξέρετε από ποδόσφαιρο, γνωρίζετε πως η συνέχεια της ισοπαλίας είναι τα πέναλτι. Νομίζω πως εκείνη η στιγμή ήταν η πιο σημαντική και κρίσιμη. Με τη σωστή καθοδήγηση και την δικιά μας συμπαράσταση καταφέραμε και σηκώσαμε το κύπελλο. Τα συναισθήματά μας, ανάμεικτα και απεριγράπτα. Ο ενθουσιασμός και η χαρά μας ατελείωτη. Εννοείται πως δεν έλειπε η συγκίνησή μας, καθώς η άπαικτη ομάδα μας, μας απογείωσε! Δεν σταματήσαμε λεπτό να πανηγυρίζουμε καθ' όλη τη διαδρομή για το σχολείο μας. Μέχρι που φτάσαμε, σηκώσαμε το κύπελο, δώσαμε συγχαρητήρια στην ομάδα μας και έκλεισε με μεγάλη χαρά η μέρα μας. Τώρα λοιπόν, μας μένουν οι Πανθεσσαλικοί αγώνες και εύχομαι να κερδίσουμε όπως και τώρα.

**Παπαμάνθου Δήμητρα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ**

Ο χθεσινός αγώνας χαρακτηρίζεται ως ντέρμπι. Αυτή η κατάσταση μας προκάλεσε συναισθήματα άγχους αλλά και συγκίνησης, διότι τα παιδιά έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό. Δεν μπορούσα να κρύψω τον ενθουσιασμό μου που κέρδισε η ομάδα μας. Αλλά θα ήμουν επίσης υπερευχαριστημένη αν με θεωρούσαν όλοι ως γούρι τους, όπως τις προηγούμενες φορές...

**Πλιάτσικα Ελευθερία, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΚΑΛΩΝ**

Στο σημείο του αγώνα βρέθηκαν πολλοί μαθητές από όλα, σχεδόν, τα σχολεία του νομού ώστε να τον παρακολουθήσουν, με αγωνία και ενδιαφέρον για την εξέλιξή και την έκβασή του. Γονείς και καθηγητές ήρθαν επίσης να δουν τα παιδιά και τους μαθητές τους, αντίστοιχα, να αγωνίζονται σε ένα κρίσιμο ματς για το σχολείο τους. Τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα και ποικίλα, διέφεραν ανά χρονική στιγμή του αγώνα. Στην αρχή ένιωθα χαρά και ενθουσιασμό καθώς προηγηθήκαμε με 1-0 και οι ελπίδες για την κατάκτηση του τελικού αυξήθηκαν. Έπειτα, στο δεύτερο ημίχρονο, ο αντίπαλος μας πίεζε στενά και το στρες ήταν μεγάλο για μας, πόσο ακόμα μεγαλύτερο για τους παίκτες... τελικά, στις καθυστερήσεις το σχολείο μου δέχτηκε το γκολ της ισοφάρισης και το παιχνίδι κρίθηκε στα πέναλτι. Εκείνο το σημείο του παιχνιδιού ήταν πολύ αγχωτικό και για τις δύο ομάδες, γιατί οι πιθανότητες ήταν ισάριθμες. Παρ' όλα αυτά, νικήσαμε και γιορτάσαμε όλοι μαζί τη νίκη στο προαύλιο του σχολείου, πλημμυρισμένοι από συναισθήματα χαράς.

Παπαευθυμίου Άγγελος, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Στη διάρκεια του αγώνα, είχα αρκετές θετικές σκέψεις και πολλές ελπίδες, «γεμάτα» συναισθήματα και εντάσεις... το συναίσθημα που επικράτησε ήταν η χαρά καθώς η ομάδα μας θριάμβευσε και πανηγυρίσαμε στο σχολείο μας αυτή τη μεγάλη νίκη, η οποία είχε να συμβεί μερικά χρόνια. Βέβαια, δεν υπήρξε μόνο χαρά αλλά και λύπη. Το συναίσθημα της λύπης το νιώσαμε όταν δεχτήκαμε το γκολ που μας οδήγησε στα πέναλτι. Δυστυχώς, το συναίσθημα αυτό δεν σταμάτησε εκεί, διότι όταν ήρθε η ώρα να εκτελεσθεί το πρώτο πέναλτι το σχολείο μας το έχασε. Στο σημείο αυτό, εάν όχι όλοι, οι περισσότεροι αρχίσαμε να πιστεύουμε ότι θα χάναμε. Ευτυχώς αυτό δεν συνέβη!

Πελτέκης Χρήστος, μαθητής Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Το σχολείο μας κατάφερε να επικρατήσει στους σχολικούς αγώνες του νομού. Μετά την τελευταία του μάχη, αναδείχτηκε νικητής! Φυσικά, σε μια τέτοια καθοριστική, αγχωτική και σημαντική στιγμή του σχολείου, δεν θα μπορούσα να απουσιάζω. Παρακολουθώντας τον κρίσιμο αυτόν αγώνα ποδοσφαίρου, δεν έλειψαν οι εντυπώσεις και τα συναισθήματα.

Συγκεκριμένα, στην αναμέτρησή μας με έναν αντίπαλο τόσο δυνατό και αντάξιο, οι εντυπώσεις ήταν πολλές. Αρχικά, ένα πράγμα που μου έκανε μεγάλη εντύπωση ήταν το πλήθος κόσμου που υπήρχε, ακόμα και μαθητές που δεν φοιτούν σε αυτά τα δύο αντίπαλα σχολεία! Ένα άλλο μέρος ή σημείο του αγώνα που θεωρώ εντυπωσιακό ήταν η ένταση και η θέληση για τη νίκη που υπήρχε και από τις δύο ομάδες. Τα παιδιά, τόσο οι παίκτες όσο και η κερκίδα έδειξαν το πάθος τους και τη θέλησή τους για τη νίκη. Το συναίσθημα της χαράς από τον τελικό αγώνα ποδοσφαίρου κάλυπτε τα πάντα, καθώς το σχολείο μου μπόρεσε να προκριθεί και να συνεχίσει δυναμικά, δείχνοντας την αξία του στο δρόμο για το Πανθεσσαλικό!

Τασούλα Κατερίνα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Είχα μεγάλη ανυπομονησία για αυτόν τον αγώνα! Οι παίκτες των δύο ομάδων μπαίνουν στον αγωνιστικό χώρο, ακούγονται τα συνθήματα και το παιχνίδι αρχίζει...όλοι ήμασταν πολύ χαρούμενοι γιατί ο αγώνας είχε ενδιαφέρον και πήραμε τη νίκη, αν και πιστεύαμε ότι οι πιθανότητες ήταν ελάχιστες με αντίπαλο το 2^ο ΕΠΑΛ, τους πρωταθλητές του περσινού τελικού αγώνα. Προσωπικά, ένιωσα πολύ περήφανη για τους αθλητές του σχολείου μας καθώς σε κάθε αγώνα έπαιζαν με πολύ πάθος χωρίς να τα παρατάνε ούτε στο τελευταίο λεπτό. Η συγκίνηση ήταν πολύ μεγάλη καθώς όλοι βλέπαμε πως τα παιδιά το ήθελαν πάρα πολύ από την αρχή ως το τέλος. Επιπροσθέτως, ένιωσα μεγάλη ανακούφιση αφού όλη η διάρκεια των αγώνων αλλά ιδιαιτέρως του τελικού ήταν μια περίοδος άγχους για εμάς και σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό για τους ποδοσφαιριστές μας. Τέλος, ένιωσα δέος και θαυμασμό καθώς συγκλονίστηκα από τη μεγάλη νίκη του σχολείου μου!

Όλη η διαδικασία των εβδομαδιαίων αγώνων ήταν μια πολύ ωραία περίοδος του σχολείου και τελείωσε (έστω στο πλαίσιο των Τρικάλων) με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τώρα συνεχίζουμε σε αγώνες με την υπόλοιπη Θεσσαλία και είμαστε όλοι σίγουροι ότι οι παίκτες μας θα μας εντυπωσιάσουν για ακόμα μια φορά.

Μπόζιακα Κωνσταντίνα, μαθήτρια Α' Τάξης 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

5^ο ΓΕΛ Τρικάλων: Σχολικός αγώνας ποδοσφαίρου, Φεβρουάριος 2023, Αμαλία Κ. Ηλιάδη,
φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 5^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων